

«Коло тебенюко я — дивись...» (1976)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Коло тебенюко я — дивись!
Ходять хмари нехмарним небом,
По воді сон зорі повивсь
Біля тебенюко, коло тебе.

Зірно каже собі про дощ,
Про краплину малу на ньому,
Про чорнобил і нехворощ,
І дорогу — назад додому.

Бо додому воно завжди:
Полину і сльозі — додому.
Сніг іде. Голубінь з ожин.
І морозик цвіте по-свому.

Коло тебенюко я — за всіх.
А як ні — за одне лиш небо...
Збився з ніг золотий поріг
Біля тебенюко, коло тебе.

1976

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/kolo_tebenko_ya_dyvys